

[Poulsgaard]

vore efterkommere, som de kan være bekendt at leve i. Det gælder på forureningsområdet, men søreme også på skattemæssige og andre ting, men vi skal jo ikke blive fuldstændig hysteriske, fordi der er noget, der lige er oppe i tiden, og en eller anden ting nu er mode, og så begynder man pludselig med en masse panikforanstaltninger, havde jeg nær sagt. Vi skal tænke os meget godt om, inden vi begynder at gribe ind i landbrugsrets frie dispositionsret, også med hensyn til, om de ønsker at dræne eller ej. Derfor kan jeg sige ganske klart og tydeligt til ministeren, at dette lovforslag kan vi ikke medvirke til.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en delvis velvillig modtagelse af dette lovforslag. Det glæder mig, at næsten alle ordførerne har givet udtryk for forståelse for de problemer, der ligger her, og for de løsningsmuligheder, der er anvist i lovforslaget. Vel er der mange og store problemer at tage fat på i udvalgsarbejdet, og det er også ret interessant at se, hvordan man her under ordførerindlæggene har en vældig stor vifte af synspunkter. Dette lovforslag er udarbejdet sådan, at det skulle kunne samle fra begge sider af salen, så vi kunne nå frem til et forslag, som dog kan være noget, vi kan leve med, og som kan løse nogle af de problemer, som er rejst.

Et af hovedproblemerne, der er rejst, er jo spørgsmålet, om dette her er et miljøforslag, eller om det er et landbrugsforslag. Jeg må da nok sige, at når det kommer fra min side, skulle ingen vel være i tvivl om, at formålet er at sikre miljøet. Samtidig ved vi, at der ligger nogle problemer med at få dette miljø sikret, og det er på den baggrund, landbruget naturligt kommer stærkt ind i billedet.

Jeg har også i fremsættelsestalen været inde på, at der er vægtige grunde, der taler for, at samfundet sætter ind mod den meget skadelige okkerforurening og også mod de alvorlige følger, den kan have både for dyre- og plantelivet i vores vandløb. Jeg tilbragte dagen i går ude på tre dambrug, og jeg må rigtignok sige, at det, jeg så for så vidt angår okker i forbindelse med fremstillingen af fisk, er rystende. Problemet er meget, meget stort, og det er store værdier, som går tabt

for dambrugerne, såfremt vi ikke nu får løst dette okkerproblem.

Nu har vi været igennem en periode med forsøg. Denne forsøgsperiode har givet os nogen viden. Det er denne viden, vi nu prøver at omsætte i lovforslag.

Hr. Lohmann var meget inde på, hvorfor landmanden egentlig skal have erstatning, og rejste en hel del spørgsmål her, som hr. Sønderby også var ved at berøre. Den debat, vi har haft, har jo vist, at de største problemer trods alt nok bliver at få fastsat støttebeløbs størrelse. Yderpunkterne går fra, at landmændene skal have fuld støtte og til, at de selv skal betale for samtlige udgifter.

Ifølge lovforslaget kan miljøstyrelsen yde støtte til okkerrensning i de tilfælde, hvor det kræves, eller hvor det føles påkrævet. Støtens størrelse vil blive fastlagt af miljøstyrelsen, og der vil i forbindelse hermed blive taget hensyn til, at der skal være et rimeligt forhold mellem det, man får i støtte, og det, jorden bliver værd ved at blive drænet. Det koster jo oppe omkring 90.000 kr. pr. ha at foretage okkerrensning af meget små arealer. Det vil ikke være rimeligt at lade det offentlige betale samtlige udgifter til okkerrensning ved alle disse dræninger.

På den anden side føler jeg det heller ikke rimeligt, at landmanden selv skal betale alle udgifterne til okkerrensning, idet det vil være en væsentlig udgift, som vil ramme den enkelte landmand hårdt, og så må vi ikke glemme, at netop det, der foretages her af den enkelte landmand, jo også kan være med til at sikre vore vandløb, når vi får denne okkerrensning gennemført.

Det er meget vanskeligt at finde den rigtige balance. Jeg er da også indstillet på, ikke mindst efter de udtalelser, der er faldet her, at vi må drøfte disse støttebeløb under udvalgsarbejdet. Fra én side er nævnt, at støttebeløbet er alt for lille, og i andre tilfælde, at det er for stort. Men hvorfor skal landmanden i det hele taget have erstatning? Hvorfor skal han ikke selv betale udgifterne? Det var hr. Lohmann også inde på. Jeg har nævnt, at det er rimeligt, at der ydes støtte dér, hvor den føles påtrængende, og også, at det er miljøstyrelsen, der vil komme til at fastlægge størrelsen af den. Om denne størrelse eller dette beløbs rimelighed må jeg nok sige, at den ordning, vi har haft nu, og den ordning, som flere af ordførerne lige har været ved at